

Cordemans, Clara
Tel: 010-698 11 89
Clara.Cordemans@naturvardsverket.se

BESLUT
2015-10-20 Ärendenr:
NV-06851-15

Wolf Association Sweden

Överklagande av Länsstyrelsens i Gävleborgs län beslut om skyddsjakt efter varg, länsstyrelsens dnr 218-6147-15, 218-6189-15 och 218-6273-15; nu fråga om begäran om inhibition

Beslut

Naturvårdsverket avslår yrkandet om inhibition.

Bakgrund

Länsstyrelsen i Gävleborgs län beslutade den 15 oktober 2015 om skyddsjakt efter en (1) varg i Sandvikens kommun. Jakten får bedrivas från och med den 17 oktober 2015 till och med den 15 november 2015.

Länsstyrelsen beslutade med stöd av 59 § jaktförordningen (1987:905) att beslutet skulle gälla omedelbart, utan hinder av att det överklagas.

Klaganden överklagar beslutet och begär att skyddsjakten omedelbart inhiberas samt anför bl.a. följande. Det faktum att vargen har rivit en kviga och tagit en sällskapshund kan inte utgöra grund för en skyddsjakt. Hade kvigan befunnit sig innanför godkänt rovdjursavvisande stängsel skulle det förmodligen inte ha blivit någon vargattack och det kan inte vara någon nyhet i sammanhanget att det finns varg i området. Rovdjursavvisande stängsel borde ha varit uppsatt sedan länge. Det är också varje hundägares ansvar att hålla sådan uppsikt över hunden att den inte förorsakar någon olägenhet eller själv råkar illa ut och här har tillsynen brustit. Vet man att det finns varg ska hunden vara kopplad. Den svenska vargstammen är starkt inavlad och varje individ är viktig för att en god bevarandestatus ska kunna uppnås. Att skjuta en varg på lösa boliner är definitivt att försvåra en gynnsam bevarandestatus.

Skäl

Aktuella bestämmelser m.m.

Enligt 29 § förvaltningslagen (1986:223) får en myndighet som ska pröva ett överklagande bestämma att det överklagade beslutet tills vidare inte ska gälla.

När en begäran om inhibition prövas har Naturvårdsverket att bedöma hur sannolikt det är att det överklagade beslutet kommer att ändras vid den slutliga prövningen. För att ett beslut om inhibition ska meddelas har i praxis i allmänhet ställts upp ett krav på en tämligen hög grad av sannolikhet för att avgörandet kommer att ändras i sak. Kravet har dock satts lägre, om målet varit av sådan karaktär att det för en enskild kan antas medföra betydande olägenheter om beslutet ska gälla omedelbart och det inte finns något motstående intresse som starkt talar för att beslutet ska gälla omedelbart. Inhibition har då ansetts kunna meddelas redan när utgången i målet framstår som oviss (se t.ex. RÅ 1990 ref. 82 och RÅ 1998 not. 93).

Naturvårdsverkets bedömning

Naturvårdsverket bedömer i detta fall att det bör krävas en tämligen hög grad av sannolikhet för att avgörandet ska ändras i sak för att begäran om inhibition ska beviljas. Naturvårdsverket bedömer att det inte finns skäl för att bevilja inhibition. Yrkandet härom ska därför avslås.

Naturvårdsverket kommer senare att avgöra ärendet slutligt.

Detta beslut får enligt 58 § 1 jaktförordningen inte överklagas.

Beslut i detta ärende har fattats av ställföreträdande generaldirektör Kerstin Cederlöf. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit vilthandläggarna Klas Allander och Per Risberg samt juristen Clara Cordemans, den sistnämnda föredragande.

För Naturvårdsverket

Kerstin Cederlöf

Clara Cordemans

Kopia till:
- Länsstyrelsen i Gävleborgs län